

Anonimizētā versija

Tulkojums

C-530/19 – 1

Lieta C-530/19

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu

Iesniegšanas datums:

2019. gada 11. jūlijs

Iesniedzējtiesa:

Oberster Gerichtshof (Austrija)

Datums, kurā pieņemts iesniedzējtiesas nolēmums:

2019. gada 17. jūnijs

Atbildētāja, atbildētāja apelācijas tiesvedībā un kasācijas sūdzības iesniedzēja:

NM kā maksātnespējas administratore maksātnespējas procesā pār *NIKI Luftfahrt GmbH* mantu

Prasītāja, apelācijas sūdzības iesniedzēja un atbildētāja kasācijas tiesvedībā:

ON

Oberster Gerichtshof [Augstākā tiesa] kā kasācijas tiesa [...] lietā: prasītāja ON, Gutaringa [*Guttaring*], [...] pret atbildētāju NM, advokāti, Vīne [...], kā maksātnespējas administratori maksātnespējas procesā pār *NIKI Luftfahrt GmbH* mantu, saistībā ar maksātnespējas prasījumu konstatāciju [...], 18 916,51 EUR un procentu samaksu un konstatāciju [...], tiesvedībā par [...] atbildētājas kasācijas sūdzību par *Oberlandesgericht Wien* [Federālās zemes Augstākās tiesas Vīnē] kā apelācijas tiesas 2019. gada 14. februāra lēmumu, [...] ar kuru pēc prasītājas apelācijas sūdzības tika atcelts *Landesgericht Korneuburg* [Korneiburgas apgabaltiesas] 2018. gada 21. novembra spriedums [...] un lieta tika nosūtīta atpakaļ pirmās instances tiesai papildu izskatīšanai un jauna nolēmuma pieņemšanai, slēgtā tiesas sēdē pieņēma [**oriģ. 2. lpp.**]

lēmumu:

I. Saskaņā ar LESD 267. pantu uzdot Eiropas Savienības Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:

1) Vai gaisa pārvadātājs, kuram saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 261/2004 (Pasažieru tiesību regula) 5. panta 1. punkta b) apakšpunktu ir jāsniedz šīs regulas 9. panta 1. punkta b) apakšpunktā paredzētais atbalsts, pamatojoties uz šo regulu, ir atbildīgs par zaudējumiem saistībā ar pasažiera savainojumu, ko tas guvis gaisa pārvadātāja nodrošinātās viesnīcas darbinieku nolaidības dēļ?

2) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir noliedzoša:

Vai Regulas (EK) Nr. 261/2004 9. panta 1. punkta b) apakšpunktā noteiktais gaisa pārvadātāja pienākums ietver tikai viesnīcas nodrošināšanu pasažierim un izmitināšanas izmaksu segšanu, vai arī gaisa pārvadātājs ir atbildīgs par izmitināšanu kā tādu?

II. Apturēt tiesvedību saskaņā ar *Gerichtsorganisationsgesetz* (Tiesu iekārtas likums, *GOG*) 90.a panta 1. punktu līdz prejudiciāla nolēmuma saņemšanai.

Pamatojums

A. Fakti

Atbildētāja advokāte ir Austrijā reģistrēta gaisa pārvadātāja maksātnespējas administratore. Lai saskaņā ar kompleksā ceļojuma līgumu pārvadātu Austrijā dzīvojošu prasītāju, [orig. 3. lpp.] šim uzņēmumam bija jāveic lidojums no Maļorkas [*Mallorca*] uz Vīni. Tā kā šis lidojums tika atcelts, rezervācija tika pārcelta uz nākamās dienas vakaru. Tādēļ uzņēmumam saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 261/2004 (Pasažieru tiesību regula) 5. panta 1. punkta b) apakšpunktu, lasot to kopā ar šīs regulas 9. panta 1. punkta b) apakšpunktu, bija jāpiedāvā izmitināšana viesnīcā. Šo pienākumu tas izpildīja, izmitinot prasītāju vietējā viesnīcā.

Prasītāja ir spiesta lietot ratiņkrēslu. Nākamajā dienā viņa kopā ar vīru, kurš viņu stūma ratiņkrēslā, devās pastaigā. Atgriežoties viesnīcā, ratiņkrēsls ar priekšējiem riteņiem iesprūda perpendikulārā gumbā ceļa asfaltā. Prasītāja uz priekšu izkrita no ratiņkrēsla un smagi savainojās.

B. Lietas dalībnieku argumenti un prasījumi

Prasītāja prasa atlīdzināt zaudējumus. Pirmkārt, viņa prasa atzīt par maksātnespējas prasījumu viņas zaudējumu atlīdzības prasījumu, kurš tika pieteikts maksātnespējas procesā, bet kuru tajā apstrīdēja atbildētāja maksātnespējas administratore, otrkārt, viņa prasa piespriest maksātnespējas administratorei izmaksāt atlīdzību citā izpildes procesā saistībā ar gaisa pārvadātāja civiltiesiskās atbildības obligāto apdrošināšanu. Viņa apgalvo, ka nelaimes gadījums ir noticis viesnīcas teritorijā un viesnīcas operatora darbinieki

ir rīkojušies nolaidīgi, nesalabojot vai citādi nenorobežojot perpendikulāro grambu uz ceļa.

Atbildētāja iebilst, norādot, ka ne no Regulas (EK) Nr. 261/2004, ne no valsts tiesībām neizriet gaisa pārvadātāja atbildība par viesnīcas operatora darbinieku nolaidību. Drīzāk regula nepieļaujot šādu atbildību, jo **[oriģ. 4. lpp.]** gaisa pārvadātāja pienākumi ietverot tikai izmitināšanas piedāvāšanu. Ar valsts tiesībām pamatota atbildība pārsniegtu gaisa pārvadātāja saistību izpildes pienākumu. Turklāt viesnīcas darbinieki neesot rīkojušies nolaidīgi; prasītājai esot jāpierāda, ka perpendikulārā gramba ir atradusies viesnīcas teritorijā un nav bijusi norobežota.

C. Līdzšinējā tiesvedība

Pirmās instances tiesa noraidīja prasību. No Regulas (EK) Nr. 261/2004 prasītāja nevarot secināt nekādas prasījuma tiesības, jo gaisa pārvadātājam tikai esot jānodrošina izmitināšana; tādējādi nerodoties atbildība par turpmākiem zaudējumiem viesnīcas darbinieku šķietamas nolaidības dēļ. Prasījuma tiesību pamats neesot saskatāms arī valsts tiesībās, jo starp prasītāju un gaisa pārvadātāju neesot pastāvējušas līgumattiecības un ārpuslīgumiskā jomā ir paredzēta tikai ierobežota līdzdalībnieku atbildība; no šāda viedokļa prasītāja neesot sniegusi atbilstīgus argumentus. Ņemot vērā šo juridisko viedokli, pirmās instances tiesai neradās secinājumi par jautājumu, vai nelaimes gadījums vispār ir noticis viesnīcas teritorijā un vai viesnīcas darbinieki ir rīkojušies nolaidīgi.

Apelācijas tiesa atcēla šo spriedumu un nosūtīja lietu atpakaļ pirmās instances tiesai jauna nolēmuma pieņemšanai pēc tiesvedības papildināšanas.

Konkrētajā lietā apkalpojošajam gaisa pārvadātājam esot bijusi jānodrošina aprūpe saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 261/2004 9. panta 1. punkta b) apakšpunktu. Šā pienākuma neizpildes gadījumā tam būtu jāizmaksā prasītājai atbilstoša un samērīga kompensācija par tai radītajiem izdevumiem. Šis **[oriģ. 5. lpp.]** prasījuma tiesības izrietot no tā, ka nav izpildītas saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 261/2004 12. pantu papildus piemērojamo valsts tiesību prasības. Tam pašam esot jāattiecas uz šajā lietā apgalvoto nekvalitatīvu izpildi no gaisa pārvadātāja pilnvarotā viesnīcas operatora (vai tā darbinieku) puses. Arī šāda nekvalitatīva izpilde pamatojot prasījuma tiesības saskaņā ar valsts tiesībām, turklāt saskaņā ar Austrijas tiesībām gaisa pārvadātājs esot atbildīgs par viesnīcas darbinieku nolaidību. Tā kā sava atšķirīgā juridiskā viedokļa dēļ pirmās instances tiesa nav sniegusi secinājumus par nelaimes gadījuma detalizētākiem apstākļiem, pārsūdzētais spriedums esot jāatceļ un pirmās instances tiesai esot jāuzdod papildināt tiesvedību.

Oberster Gerichtshof ir jālemj par atbildētājas kasācijas sūdzību, ar kuru tā vēlas panākt noraidošā pirmā sprieduma atjaunošanu. Nodrošinot bezmaksas izmitināšanu, gaisa pārvadātājs esot izpildījis savus Regulas (EK) Nr. 261/2004 9. pantā noteiktos pienākumus. Ar Regulas (EK) Nr. 261/2004 12. pantu pamatota

valsts tiesību piemērošana nedrīkstot izraisīt to, ka rezultātā gaisa pārvadātājam tiek noteikti plašāki pienākumi. Tomēr tas izrietot no apelācijas tiesas viedokļa, jo, lai izvairītos no atbildības, gaisa pārvadātājam esot bijis jāpārbauda tā piedāvātās viesnīcas komplekss. Turklāt, ņemot vērā iepriekš minēto pamatojumu, esot kļūdaini arī apelācijas tiesas apsvērumi par Austrijas tiesībām.

D. Juridiskais pamats

1. Gaisa pārvadātāja pienākums sniegt atbalstu izriet no šādām *Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 261/2004 [oriģ. 6. lpp.]* (2004. gada 11. februāris), ar ko paredz kopīgus noteikumus par kompensāciju un atbalstu pasažieriem sakarā ar iekāpšanas atteikumu un lidojumu atcelšanu vai ilgu kavēšanos un ar ko atceļ Regulu (EEK) Nr. 295/91, normām:

5. pants. Atcelšana

1. Ja atceļ lidojumu, attiecīgajiem pasažieriem: [..]

b) apkalpojošais gaisa pārvadātājs piedāvā atbalstu [..] maršruta maiņas gadījumā, ja plānojamais jaunā reisa izlidošanas laiks ir vismaz dienu pēc atceltā reisa izlidošanas laika, atbalstu, kas paredzēts 9. panta 1. punkta b) un c) apakšpunktā [..]

9. pants. Tiesības uz aprūpi

1. Ja ir izdarīta atsauce uz šo pantu, pasažieriem bez maksas piedāvā:

a) [..]

b) izmitināšanu viesnīcā:

– ja kādā vietā ir jāuzturas vienu vai vairākas nakts vai

– ja kādā vietā ir jāuzturas ilgāk, nekā pasažieris bija plānojis;

[..]

2. Regulas (EK) Nr. 261/2004 12. panta 1. punktā ir paredzēts:

12. pants. Turpmāka kompensācija

1. Šīs regulas piemērošana neierobežo pasažiera tiesības saņemt turpmāku kompensāciju. Kompensāciju, kas piešķirta saskaņā ar šo regulu, var atskaitīt no šādas kompensācijas. [oriģ. 7. lpp.]

3. Austrijas *Allgemeines Bürgerliches Gesetzbuch* (Civilkodekss, *ABGB*) 1313.a pantā ir noteikts:

Persona, kurai ir jāveic izpilde par labu citai personai, ir atbildīga par tās likumiskā pārstāvja, kā arī personu, kurām tā uztic veikt izpildi, vainu kā par savu vainu.

E. Lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu motīvu izklāsts

1. Par pirmo jautājumu

1.1. No Regulas (EK) Nr. 261/2004 vispirms izriet gaisa pārvadātāja pienākums 5. panta 1. punkta b) apakšpunktā minētajā gadījumā piedāvāt otru alternatīvu – bezmaksas izmitināšanu viesnīcā. Tomēr Tiesa ir nospriedusi, ka šā pienākuma neizpilde rada pasažiera tiesības uz kompensāciju, ko nevar uzskatīt par “zaudējumu atlīdzību” Regulas (EK) Nr. 261/2004 12. panta izpratnē (Tiesas spriedums C-83/10, *Sousa Rodriguez*, 43. un 44. punkts). Kompensācija nedrīkst pārsniegt summu, kāda konkrētajos apstākļos ir nepieciešama, atbilstoša un samērīga, lai kompensētu gaisa pārvadātāja nesniegto aprūpi (Tiesas spriedums C-12/11, *McDonagh*, 51. punkts).

1.2. Senāta skatījumā no Tiesas apsvērumiem nepārprotami izriet, ka šajā gadījumā runa ir par prasījumu, kas tieši pamatojas uz regulu. Tāpēc nav jāatsaucas uz prasījuma pamatiem saskaņā ar valsts tiesībām (tāds ir arī izplatītākais uzskats jaunākajā vāciski runājošo valstu tiesību doktrīnā [..] **[oriģ. 8. lpp.]** [..]).

1.3. Ja aprūpes pienākuma neizpilde rada pasažiera tiesības uz kompensāciju, tieši pamatojoties uz regulu, tad ir iespējams tāpat vērtēt nekvalitatīvas izpildes gadījumu. Tāpēc varētu pieņemt, ka gaisa pārvadātājam, kuram ir jāpiedāvā izmitināšana viesnīcā, tieši pamatojoties uz regulu, ir jābūt atbildīgam par nekvalitatīvu aprūpi viesnīcā, kurai tas bija uzticējies sniegt šo aprūpi.

1.4. Tomēr šādam uzskatam pretrunā ir tas, ka kompensācija neizpildes dēļ (iepriekš 1.1. punkts) ir uzskatāma par nesniegtas aprūpes ekvivalentu. Tam jēdzieniski tuvas ir tieši ar regulu pamatotas (sekundāras) tiesības, proti, arī tāpēc, ka pretējā gadījumā primāro tiesību neizpilde saskaņā ar Savienības tiesībām paliktu nesodīta. Turpretim nekvalitatīvas izpildes gadījumā runa ir par tādu zaudējumu atlīdzināšanu, kuri pārsniedz izmitināšanas izdevumus, un tāpēc saskaņā ar regulas sistematiku uz tiem attiecas tās 12. pants. Tādējādi attiecīgās prasījuma tiesības – izņemot starptautiska nolīguma piemērošanas gadījumus – būtu jāvērtē saskaņā ar piemērojamām valsts tiesībām. **[oriģ. 9. lpp.]**

1.5. Tomēr nav izslēgts, ka Eiropas Savienības Tiesa – piemēram, lai radītu vienotus pamatnoteikumus visiem Savienībā strādājošiem gaisa pārvadātājiem (Regulas [EK] Nr. 261/2004 4. apsvērumš) – nekvalitatīvu izpildi pielīdzinās neizpildei un uzskatīs, ka arī šajā gadījumā tiesības uz kompensāciju tieši pamatojas uz regulu. Lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu 1. punkta mērķis ir noskaidrot šo jautājumu.

2. Par otro jautājumu

2.1. Ja (apgalvotais) viesnīcas darbinieku pārkāpums nerada prasījuma tiesības, tieši pamatojoties uz regulu, ir jāpārbauda, vai pastāv tiesības uz zaudējumu atlīdzību Regulas (EK) Nr. 261/2004 12. panta izpratnē. Šis jautājums, iespējams, ir jānovērtē saskaņā ar piemērojamiem starptautiskiem nolīgumiem, vai, ja to nav – saskaņā ar piemērojamām valsts tiesībām.

2.2. Konkrētajā lietā netiek apstrīdēts, ka kaitējums ir radies ārpus aprūpes perioda saskaņā ar Monreālas konvencijas 17. panta 1. punktu, tādējādi tiesības uz kompensācijas katrā ziņā nevar pamatot ar šo tiesību normu. Nav runas arī par kaitējumu kavēšanās dēļ šīs konvencijas 19. panta izpratnē, jo prasītāja ceļ prasību pret gaisa pārvadātāju nevis lidojuma kavēšanās dēļ, bet gan par nekvalitatīvi sniegtu atbalstu saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 261/2004. Šādam atbalstam konvencija nav piemērojama (Tiesas spriedums C-344/04, *IATA*, 44. un nākamie punkti, par atbalstu saskaņā ar Regulas [EK] Nr. 261/2004 6. pantu). Tam būtu jāattiecas arī uz prasījumiem par šāda atbalsta pienākuma neizpildi vai nekvalitatīvu izpildi. **[oriģ. 10. lpp.]**

2.3. Tāpēc, ja atbilde uz pirmo jautājumu ir noliedzoša, prasītājas prasījuma tiesības varētu izrietēt tikai no piemērojamām valsts tiesībām. Tā kā kaitējums ir radies Spānijā un līdz ar to šajā situācijā ir iesaistīta ārvalsts, šīs tiesības ir jānosaka saskaņā ar starptautisko privāttiesību noteikumiem. Konkrētajā gadījumā var nenoskaidrot, vai prasītājas prasījuma tiesības ir kvalificējamas par līgumiskām vai ārpuslīgumiskām. Tas tādēļ, ka visas kolīziju normas, kas ir jāņem vērā, norāda uz Austrijas tiesībām: līgumiskas kvalifikācijas gadījumā (par prasījuma tiesībām tieši no regulas Tiesas spriedums C-274/16, C-447/16 un C-448/16, *flightright GmbH* u. c.) to piemērošana izrietētu no Romas I regulas 5. panta 2. punkta (prasītājas pastāvīgā mītnesvieta un pārvadājuma galamērķis Austrijā), ārpuslīgumiskas kvalifikācijas gadījumā – no Romas II regulas 4. panta 2. punkta, lasot to kopā ar šīs regulas 23. panta 1. punktu (prasītājas pastāvīgā mītnesvieta un gaisa pārvadātāja domicils Austrijā). Turklāt no tā, ka abi lietas dalībnieki ir snieguši argumentus par Austrijas tiesību normām, varētu secināt, ka netieši ir izvēlētas šīs tiesības saskaņā ar Romas I regulas 3. panta 1. punktu, lasot to kopā ar šīs regulas 5. panta 2. punktu, vai saskaņā ar Romas II regulas 14. panta 2. punktu [...].

2.4. Saskaņā ar Austrijas tiesībām gaisa pārvadātājs ir atbildīgs tad, ja to var vainot par viesnīcas darbinieku nolaidību. Iespējamais pamats ir *ABGB* 1313.a pants, saskaņā ar kuru persona, kurai ir jāveic izpilde par labu citai personai, ir atbildīga par to personu vainu, kurām tā uztic izpildīt šo pienākumu. Lai gan pirmām kārtām šajā tiesību normā runa ir par līgumsaistību neizpildi, tomēr atbilstoši pastāvīgajai judikatūrai **[oriģ. 11. lpp.]** tā ir jāpiemēro arī tad, ja netiek izpildītas saistības, kas izriet no likumā noteiktām īpašām attiecībām, nepastāvot līgumam [...]. Šajā lietā šādas īpašas attiecības pastāv, pamatojoties uz pienākumu sniegt atbalstu saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 261/2004 5. panta

1. punkta b) apakšpunktu, lasot to kopā ar šīs regulas 9. panta 1. punkta b) apakšpunktu.

2.5. Tomēr par personas rīcību parādnieku var vainot tikai tad, ja šī persona ir rīkojusies, izpildot parādniekam noteiktās saistības [..]. Līdz ar to galvenā nozīme ir tam, kāds pienākums konkrētajā gadījumā bija jāizpilda gaisa pārvadātājam. Tā kā šis pienākums izriet no Regulas (EK) Nr. 261/2004 5. panta 1. punkta b) apakšpunkta, lasot to kopā ar šīs regulas 9. panta 1. punkta b) apakšpunktu, šajā gadījumā runa ir par Savienības tiesību jautājumu. Senāta skatījumā ir iespējama divējāda interpretācija:

a) No vienas puses, gaisa pārvadātājs varētu būt atbildīgs tikai par pārmakšņošanas organizēšanu, proti, viesnīcas piešķiršanu un tās izmaksu segšanu. Šādā gadījumā viesnīcas operatora līgumslēdzēja puse būtu pats pasažieris, tomēr, noslēdzot līgumu, viņu pārstāvētu gaisa pārvadātājs. Tad gaisa pārvadātājs būtu atbildīgs tikai par nepienācīgu viesnīcas izvēli; turpretim zaudējumu atlīdzība par viesnīcas darbinieku nolaidību pasažierim būtu jāpieprasa no viesnīcas operatora. Konkrētajā lietā nav saskatāma atbildība par nepienācīgu izvēli – arī ņemot vērā Regulas (EK) Nr. 261/2004 9. panta 3. punktu (personu ar ierobežotām pārvietošanās iespējām vajadzības). Tāpēc prasība būtu jānoraida. **[oriģ. 12. lpp.]**

b) No otras puses, var uzskatīt, ka gaisa pārvadātājam ir jānodrošina izmitināšana kā tāda. Noteiktos apstākļos šādu izmitināšanu varētu veikt paša uzņēmuma viesnīcā, citos gadījumos tādējādi, ka gaisa pārvadātājs šim nolūkam noslēdz līgumus ar trešajām personām – viesnīcu operatoriem. Šajā lietā gaisa pārvadātājs uzticēja savu pienākumu izpildi viesnīcas operatoram. Saskaņā ar Austrijas tiesībām tas rada atbildību par viesnīcas darbinieku nolaidību, turklāt objektīva trūkuma gadījumā viesnīcas teritorijā gaisa pārvadātājam ir jāpierāda atbildības neesamība [..]. Tas tādēļ, ka atbilstoši pastāvīgajai judikatūrai arī neatkarīgs uzņēmums un tā darbinieki var būt personas, kurām kāda persona uztic savu pienākumu izpildi un par kuru vainu tam ir jābūt atbildīgam [..]. Atbildība būtu iespējama arī tad, ja gaisa pārvadātājs nebūtu spējīgs sniegt viesnīcas darbiniekiem detalizētus norādījumus vai uzraudzītu viņu rīcību [..].

2.6. Tomēr *Oberster Gerichtshof* skatījumā ir iespējama arī interpretācija, ka gaisa pārvadātājam ir jānodrošina izmitināšana kā tāda.

Regulas (EK) Nr. 261/2004 9. panta 1. punkta b) apakšpunktā tiek prasīts tikai “piedāvāt” izmitināšanu viesnīcā, kas varētu nozīmēt vienkārši pienākumu nodrošināt viesnīcu, sedzot tās izmaksas. Tomēr saskaņā ar Regulas 1. apsvērumu tās mērķis ir nodrošināt augsta līmeņa pasažieru aizsardzību. Šāda augsta līmeņa aizsardzība **[oriģ. 13. lpp.]** netiktu nodrošināta, ja uz gaisa pārvadātāju faktiski attiektos tikai šie ierobežotie pienākumi. Tas tādēļ, ka šādā gadījumā pasažieris kļūtu par viesnīcas operatora līgumslēdzēju pusi un no tā viņam būtu jāprasa zaudējumu atlīdzība par nekvalitatīvu pakalpojumu. Šim nolūkam viņam būtu pieejama tikai viņa pastāvīgās mītnesvietas tiesa, ja būtu izpildīti Briseles I regulas 17. panta nosacījumi (viesnīcas operatora komercdarbība patērētāja

domicila valstī); pretējā gadījumā saskaņā ar Briseles I.a regulas 4. pantu pasažierim būtu jāceļ prasība viesnīcas operatora domicila valstī. Turpretim prasībām pret izpildītāju gaisa pārvadātāju parasti ir pieejama ielidošanas vietas tiesa (Tiesas spriedums C-204/08, *Rehder*, jaunākais spriedums C-274/16, C-447/16 un C-448/16, *flightright GmbH* u. c.), kas būtiski atvieglotu prasības celšanu. Un otrādi, pienākums atlīdzināt zaudējumus pārmērīgi nenoslogotu gaisa pārvadātāju, jo atbildības gadījumā tas tāpat nebūtu galīgais zaudējumu maksātājs, bet atbilstoši savam līgumam ar viesnīcas operatoru tas varētu celt regresa prasību. Tā kā pasažierim tikai (vismaz objektīva) trūkuma dēļ gaisa pārvadātāja teritorijā ir jānodrošināta tā nodrošinātā viesnīcā, ir saprātīgi, ka ārvalsts prasības risku un regresa prasības apmierināšanas risku uzņemas uzņēmums, nevis pasažieris.

2.7. Līdz ar to atbildība saskaņā ar Austrijas tiesībām ir atkarīga no Savienības tiesību jautājuma par to, ciktāl sniedzas gaisa pārvadātāja pienākumi, kas paredzēti Regulas (EK) Nr. 261/2004 5. panta 1. punktā, lasot to kopā ar šīs regulas 9. panta 1. punkta b) apakšpunktu. Tas ir jānoskaidro ar otro jautājumu.

C. Procesuālie jautājumi [oriģ. 14. lpp.]

1. Ne par pirmo, ne par otro jautājumu nav *acte clair* vai Eiropas Savienības Tiesas judikatūras. Tāpēc *Oberster Gerichtshof* kā pēdējās instances tiesas pienākums ir lūgt prejudiciālu nolēmumu.

2. Līdz Eiropas Savienības Tiesas nolēmumam tiesvedība par prasītājas kasācijas sūdzību ir jāaptur.

[..]